

en mulighed for, at nævnets afgørelser kan efterprøves ved en højere instans, hvilket der ikke er hjemmel til i dag.

2.6. *Krav til varigheden af kursus til plejeforældre*

Børn, der anbringes i plejefamilie, udgør som oftest en meget udsat gruppe. De har ofte adfærdsvanskeligheder som konsekvens af de svigt, de har været udsat for, inden de blev anbragt i pleje. Derfor kan det være en stor udfordring for plejeforældre at have et anbragt barn i pleje. Plejeforældrene skal eksempelvis kunne håndtere et barn, som har været udsat for seksuelt misbrug, støtte barnet i opretholdelsen af relationer til søskende og tidligere netværk, forholde sig aktivt til barnets skolegang og fremtidige uddannelse og kunne håndtere, når barnet er af anden etnisk oprindelse end dansk.

Det foreslås derfor, at der i loven indføres krav om, hvilket omfang plejeforældrenes kursus som minimum skal have. Formålet er at skabe bedre rammer for at kvalificere plejeforældrene til at varetage opgaven med at have et barn eller en ung i pleje.

3. *Gældende ret og lovforslagets hovedindhold*

3.1. *Borgerstyret personlig assistance*

Serviceoven giver borgeren en række valgmuligheder, når der er behov for personlig hjælp og pleje eller støtte til nødvendige praktiske opgaver, ledsagelse m.v. Det betyder, at borgeren fx kan vælge mellem kommunale hjælpere, andre godkendte leverandører eller, når betingelserne er opfyldt, at få udbetalt et kontant tilskud til selv at ansætte hjælpere

Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed for en person, der har behov for hjælp efter servicelovens §§ 83 og 84, kan kommunalbestyrelsen i stedet udbetale et tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager, jf. § 95, stk. 1. En person med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt, har ret til at vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager, jf. § 95, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan desuden i særlige tilfælde vælge at udbetale tilskuddet til en nærtstående person, som passer den pågældende efter § 95, stk. 3.

Efter de gældende regler kan der desuden efter § 96 ydes tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne, hvis personen har et aktivitetsniveau, der gør det nødvendigt at yde en ganske særlig støtte, og hvis personen kan administrere hjælperordningen, herunder ansætte hjælpere og tilrettelægge arbejdet. Da der er tale om personer, der har et massivt behov for pleje, overvågning og ledsagelse, vil der ofte være tale om personer, der har brug for døgnhjælp.

Det er en forudsætning for støtte efter §§ 95 og 96, at tilskudsmodtageren er i stand til at administrere ydelsen og tilrettelægge hjælpen.

Der kan normalt ikke ydes kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter §§ 95 og 96, når modtageren bor i boliger, hvor hjælpen er tilrettelagt for flere beboere med henblik på aflastning af særlige behov, gennemførelse af udviklingsforløb baseret på fællesskab i hverdagen m.v., og hvor udbetaling af en kontant ydelse vil modvirke formålet med denne tilrettelæggelse af hjælpen. Det gælder fx beboere på plejehjem eller i plejeboliger, botilbud eller lignende.

Serviceovens § 95 omhandler såvel praktisk og personlig hjælp efter servicelovens § 83 som aflastning og afløsning efter servicelovens § 84. Med den gældende formulering af § 95, stk. 3 kan der dog opstå tvivl om, hvorvidt den nærtstående, der modtager det kontante tilskud, selv skal påtage sig at udføre alle hjælperopgaver. I forslaget præciseres derfor, at den nærtstående person, som efter § 95, stk. 3, passer personen med betydeligt og varigt nedsat funktionsevne, kan vælge at udføre opgaverne selv eller ansætte hjælpere til at dække behovet for hjælp og afløsning.

Med lovforslaget vil det fortsat være en hovedforskel mellem §§ 95 og 96, at hjælpen efter § 96 omfatter hjælp i og udenfor hjemmet. Servicelovens § 96 er desuden som udgangspunkt rettet mod borgere med mere massive og sammensatte hjælpebehov. Efter servicelovens § 95, stk. 2 og 3, er der tale om en ret for personer, der har behov for hjælp i hjemmet i mere end 20 timer om ugen.

Personkredsen, for hjælp efter § 95, stk. 2 og 3, vil derfor være borgere, med et større hjælpebehov på mindst 20 timer ugentligt, men hvor behovet ikke har så massivt et omfang som forudsættes efter § 96 eller hvor der er et begrænset behov for hjælp til ledsagelse udenfor hjemmet, som i stedet forudsættes dækket efter servicelovens § 97 om ledsagelse.

Som et led i at etablere borgerstyret personlig assistance, sikrer forslaget desuden modtagere af støtte efter §§ 95 og 96 en mulighed for at overdrage arbejdsgiveransvaret og administrationen af ordningen til andre, som fx en nærtstående person, der ønsker at varetage denne opgave, en brugerstyret forening eller en privat virksomhed. Ved nærtstående forstås for ek-